

[Poul Dam.]

EF-anliggender, idet socialministeren omhyggeligt fortæller, at en opretholdelse af den hidtidige ordning strider mod EF-reglerne. Jeg tillader mig at sætte et spørgsmålstegn ved det. Der er adskillige meget kyndige på EF-området, der siger, at vi uden videre kunne fortsætte med denne ordning, og for resten må det da også huskes, at vi endnu ikke har set en betænkning fra landbrugs- og fiskeriudvalget om bortfaldet af den særlige lov om forbrugerpristilskuddet. Hvordan den betænkning bliver, ved vi ikke, men jeg ved i hvert fald, at det synspunkt, at vi kunne fortsætte ordningen, vil blive repræsenteret i betænkningen.

Tidligere ordførere har med forskellig stemmeføring harceleret over modsætningen mellem dette tillæg til børnetilskuddene og pensionerne og så de eksisterende spareplaner, som går ud på at begrænse udgifterne på disse områder. Det kunne jeg i og for sig godt fortsætte med, selv om det er klart, at der er tale om to vidt forskellige sager, så sandt som der altid er forskel på at bruge flere penge og spare penge. Der er vel også nok nogle, der får et nettoresultat ud af det i den ene eller den anden retning. Men sært er det selvfølgelig, det kommer man ikke uden om.

Jeg vil slet ikke nægte, at der er et reelt grundlag for forslaget. Priserne på mejeriprodukter er pr. 1. februar 1973 steget meget betydeligt og på en måde, som alle forbrugere af mælkeprodukter har kunnet mærke. Jeg bemærkede, at hr. Simonsen betegnede den propaganda, der havde været, som en lille smule hysterisk og ikke objektiv. Nu forekommer det mig, at der ikke er ret meget mere objektivt i verden end mælkeeregninger. De mennesker, der skal betale de større mælkeeregninger, har lidt svært ved at se tallene bare som udtryk for en hysterisk propaganda. De er i hvert fald nødt til at betale regningen med kontante midler, og dem er det jo ikke sikkert de har fået flere af.

Dernæst er det, siger hr. Simonsen, regeringens skyld, at skatteborgerne ikke har opdaget fordelene ved EF-medlemskab. Man kunne også sige, at der slet ikke er nogen fordele ved EF-medlemskabet, at vi foreløbig kun har haft anledning til at se en række ulemper. Men det er jo en EF-dis-

kussion, som vi har ført så mange gange, og selv om vi ikke holder op med den foreløbig, skal jeg lade den ligge her.

Hr. Hjortnæs spurgte, hvorledes dette tilskud var blevet beregnet og det går jeg naturligvis ud fra at socialministeren vil svare på senere i debatten her. Men jeg har prøvet at regne lidt på det og har fundet ud af, at tillægget til børnetilskuddene meget nøjagtigt svarer til prisstigningen på sødmælk, beregnet ud fra en liter mælk pr. dag. Det er det forbrug, der bliver givet kompensation for. Forbrug herudover bliver der ikke givet kompensation for, og det er vel ikke alle børn, der klarer sig med det. I hvert fald fik vi af hr. Hjortnæs et eksempel på, hvor stor og stærk man kan blive af at drikke mælk; på den baggrund må man meget anbefale et stigende mælkeforbrug, hvis folk ellers kan skaffe pengene til det.

Der gives som sagt en kompensation svarende til en liter mælk om dagen over børnetilskuddene, der gives lidt mindre til folkepensionisterne. Det er det hele. Alt det andet, hele den øvrige prisstigning — og hermed tænker jeg kun på den, der er forårsaget af tilskudsbortfaldet — bliver der ikke givet nogen kompensation for. Men mælk bruges jo af adskillige andre. Man yder altså en kompensation på to områder, hvor det er teknisk nogenlunde let, og siger: så er alt såre godt. Jeg tror ikke, som jeg har haft lejlighed til at sige det tidligere, at alle de andre forbrugere er tilfredse med det.

Vi mener stadig, at den ordning, vi har foreslået, nemlig at bevare den hidtidige ordning og dermed den nedsættelse af forbrugerpriserne, som det blev aftalt i 1967 ved momsens indførelse, er den rigtige ordning. Men hvis den nu ikke vil blive opretholdt, fordi der skabes flertal i denne sal for at afskaffe den, så er spørgsmålet, om denne ordning er den rigtige, eller om man ikke kan finde yderligere kompensationsmuligheder. Man kan pege på behovet for at forøge ydelserne til statens uddannelsesstøtte — en anden gruppe, som man med rimelighed kunne tænke på i denne sammenhæng — og der kan findes yderligere muligheder.

Eller man kunne tænke sig noget helt andet, nemlig at man sagde: vi har i almindelighed et levnedsmiddelprisproblem her i landet, og vi kunne have brug for en almindelig reduktion af momsen, som måske ikke